

ÖĞRETMENİMİN MÜTHİŞ DERSİ

Bundan elli yıl önce lise üçüncü sınıf öğrencisiyiz. Otuz yedi kişilik sınıfın tamamı erkek öğrenci. Edebiyat dersimize Nafize SARIOĞLANOĞLU adında çok değerli bir öğretmeniz giriyordu. Otuz beş yaşlarında ve çok güzel bir bayan olmasına rağmen başından iki mutsuz evlilik geçmiş. Çok değerli, mükemmel edebiyat bilgisine sahip bir öğretmen. Şiiri çok seven, zaman zaman da edebiyat dergilerinde şiirleri yayımlanana biriydi. Bize bir öğretmenden ziyade abla gibi yaklaşır, okulu ve bizleri çok sevdiğini davranışlarından anlardık.

Bir gün edebiyat dersinde Fuzûlî'nin aşk şiirlerini okuyor ve hem de açıklamasını yapıyordu. Sınıfta sinek uça duyulacak derecede bir sessizlik vardı. Zaten bütün dersleri de bu şekilde geçirdi. Onun bizi sevdiğini bildiğimiz için bizler de onu çok seviyorduk.

Fuzûlî'nin o meşhur aşk şiirlerini o güzel sesiyle okumaya başladı. Artık biz şiir değil de sanki müzik dinliyor gibiydik. Tam bu arada Fuzûlî'nin:

Beni candan usandırdı, cefâdan yâr usanmaz mı?

Felekler yandı ahımdan muradım şem'i yanmaz mı?

beytini okurken adeta yüzü kızardı, bir tuhaf oldu. Birden elindeki Ali Nihat TARLAN'ın kalm edebiyat kitabını önündeki sıraya fırlatarak

— Çocuklar, bunlar kitaplardaki aşklar. Her şey kitaplarda yazılanlar gibi olmuyor. Bu gün delikanlısınız ve okuldan iki ay sonra mezun olacaksınız. Yarın mutlaka biriyle hayatınızı birleştireceksiniz. Ama hayatınızı birleştirdiğiniz bu kişi ile mutlu olmak istiyorsanız şunu asla unutmayın. Evleneceğiniz kız, mutlaka sizden bir parmak aşağıda olsun. Bu bir parmak, tahsil, görgü, yaş, makam, boy, pos, vs. olabilir. Bakmayın siz bizim feministliğimize. Biz kadınlar zayıf varlıklarız. Mutlaka bizden güçlü bir koltuğun altına sığınma ihtiyacı duyarız. Sığındığımız koltuk, bizden zayıf ise daha güçlü koltuğun ihtiyacını veya düşünüyü yaşarız. Bu söylediklerim mutlaka ama mutlaka kafanızın bir köşesinde kalsın. Hayatta bir yuva kurup mutlu olmak istiyorsanız, bu söylediklerime mutlaka kulak verin. Çünkü bütün bunları yaşayan biri olarak konuşuyorum.” dedi.

Hocamızın bu öğüdünün hemen ardından zil çaldı, ama bizler oturduğumuz yerden kımıldayamadık. Arkadaşlarımı hocamızın nasihati etkilemişti.

Daha sonraki yıllarda dinimizin evlilik kuralları arasında “**Küfüv(Denklik)**” diye bir tabire rastladım. Evlenecek çiftlerin denklik konusunda dikkate almaları gereken hususlardı bu. Öğretmenimiz, hayatının acı tecrübelerini bize aktarırken dinimizin nikâh konusundaki önemli bir hususunu öğrenmiş oldum. Öğretmenimizin “küfüv” konusunu ve kurallarını bilip bilmediğini bilmiyorum. Şayet bilseydi herhalde genç yaşta iki acı tecrübe yaşamazdı.